

Előfizetési feltételek

elyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedezvényben részesülnek.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal:

Földes Ede
könyvkereskedése
Bethlen-utca 2. sz. alatt.
hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Nyílt tér ára 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Kéziratok nem adóznak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra előfizetéseiket mielőbb megújítani, hogy a kellő számú példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk. Előfizetési áraink: Egész évre 12 kor., félvévre 6 kor., negyedévre 3 korona. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész évre — a „Közérdek”-et 10 koronáért kapják.

A legjobb politika.

(P. C.) Mennyire rá volt utalva a parlament Szeill Kálmán vezetésére, az kitűnt két alkalommal: a marosvásárhelyi választás alatt történt veres eseménynél és a néppárt elbizakodott előrerontása alkalmával az Adria-szerződés tárgyalása folyamán. Szeill mind a kétszer kegytelen volt a fővároson kívül tartózkodni és mind a kétszer a lánggal égő szenvedély szparkái szálltak be a parlament bekelepétebe, melyek könnyen hamuvá egehettek volna azt. Ekkor érkezett meg Szeill Kálmán, a higgadt okosság ismét felülkerekedett, minden veszedelem elmúlt, mert ő mindenkiel szemben érvényre juttatta a jogot, törvényt és igazságot. Így eleget tehetett a parlament nemcsak minden korábbi kötelességének, hanem szociális reformok által meg a nemzet fejlődését is hathatósan előmozdította. A költségvetést minden évben rendszeresen és alaposan elnézték, az Ausztriával való kiegyezést souverain örendelkezési jogunk alapján megszavazzák, a nemzeti erő fenntartására számos törvény, mint a gyermekek védelmére és a munka értékesítésére vonatkozó, lép életbe, és lerakják a nagy közigazgatási reform első lépéseit rendkívül praktikus, de semminek sem praedjudikáló rendszabályokban. De ami legfontosabb: a kormányzás szabadelvű folyamata a legcsekélyebb megszakítást sem szenvedte, egyetlen egy szabadelvű vívmány sem jött ingasba, sőt inkább megerősítették azokat, mint ezt elég gyakran bizonyították Szeill Kálmánnak és kabinetje tagjainak tényei és kijelentései. A gazdasági depressziót, mely már korábban a legkevésbé a saját hibáinkból nálunk behelyezkedett, nem lehetett ugyan megszüntetni; de mint dühöngött, hány — most mégis életképes — csirat fojtott volna meg, ha ez idő alatt nem Szeill erős, kiegyenlítő haladást biztosító politikája uralkodik vala!

Ha e tényeket, mint az elfogulatlanság kritériumait, Szeill politikájára alkalmazzuk, akkor adva van az

ítélet. Az ő politikája, miután az adott viszonyokat a legezelszerűbben kihasználta, így bennünket a hátrányoktól megmentett, az elérhető előnyökben részesített, az egyedül produktív, az észszerűleg egyedül lehetséges, tehát bizonyítva a legjobb is volt. Elismerték lassanként ezt eddig elfogult ellenfelei is. Ez a politika persze nem tolta fel maga magát, hogy akárhány csak a kezét kellett érte kinyújtania. Meg kellett azt találni s aztán gondosan s erélyesen keresztülvinni. A megtalálásra és keresztülvitelre azonban csak erkölcsi lelekerővel párosult magas államférfini belátás képes. Ket pont közt vegtelen sok görbe vonal letezik, de egyenes csak egyetlen egy van. Ezért választotta Szeill azonnal az egyenes irányát.

Werner Gyula beszámoló beszéde Zalathán július 14-én.

(Folytatás.)

Közös vagy önálló vámterület?

A jövő országgyűlés egyik legnehezebb munkája lesz: új gazdasági kiegyezést kötni Ausztriával, mert a mostani, amely az önálló vámterület jogi alapján jött létre, 1907-ben lejár. (Halljuk! Halljuk!)

A kormány és a szabadelvűpárt ezéja: becsületes és méltányos megegyezésre jutni Ausztriával a vámközösség alapján. A kormánynak — nehéz küzdelmek árán — sikerült megóvni az ország gazdasági érdekeit és sikerült megvetni egészséges alapjait a nemzet jövő fejlődésének. Az alku, amelyet a szomszéd állammal megkötött, 1867 óta a legjobb és legkedvezőbb gazdasági alku valamennyi között.

Csak hogy az osztrák képviselőház ezt a reánk nézve kedvező alkut meg ma sem szavazta meg. Sőt a jelek arra mutatnak, hogy ennek a szerződésnek az osztrák Reichsrathban aligha van meg a parlamentnél többsége.

Csodálatos és érthetetlen tévedése ez az osztrák közéletiek, de akármily csodálatos, megvan s így számolnunk kell vele.

Ettől eltekintve, a gyűlölet lármája harsog Ausztriában ellenünk. Vannak pártok, amelyeknek a magyarok iránt táplált gyűlölete és rosszindulata az összes politikai kelengyékük.

Ezek a pártok s azok viselkedése: szakadatlan, előzgatás — az önálló vámterület mellett. A független-

segi pártnak több, mint harmincezes küzdelme nem értett annyit a közös vámterületek, mint amennyit ért napról-napra az osztrák politikusok magatartása. (Ugy van! Ugy van!)

A kormány helyzete, így körülmények között, elismerem, igen nehéz. Legjobb meggyőződése szerint, a közös vámterület alapján óhajtt egyezkedni Ausztriával, s hazafias kötelességéhez hiven el van szánva ezen az alapon megfontalmazni az ország mezőgazdasági és ipari érdekeit.

E törekvással szemben az osztrák parlament még a jelenleg érvényben levő megegyezéshez sem járult hozzá szavazatával s így az egyezés ég és föld között lebeg. Idehaza pedig, a politikusok szeme előtt — mint valami napsütött oceán, amely a nemzeti jót megrakott gályáit hordozza végtelen hátán — mind biztatásban csillog az önálló vámterület, a közgazdasági különválás nagy gondolata . . .

Ezek lattára én is azt mondom: sunt certi denique fines. Magyarország politikai mérsékletének és türelmének is vannak határai (Élénk helyeslés.)

Ha az osztrák kormány azt tervezné, hogy a mostani megegyezésen reánk nézve hátrányos változtatásokat tehet, akkor keservesen megjárhatja. A hivatalos felhatalmazásban felnevelkedett politikusok nemzedékének semmi apró furfangja nem teheti a magyar államot Ausztria fejestehenevé. (Zajos eljenzés.)

Nem ringatom magamat családok álmokban. Jól tudom, hogy az önálló vámterületre való átlépés — ami ez esetben kikerülhetetlen — eleinte nagy kockázattal járna, igen sok vagyoni érdek és drága érték pusztulásával, hitelünknek, egész nemzetgazdaságunknak válságával.

De a szabadság útja — akár a politikai, akár a gazdasági szabadságé — a megpróbáltatások siralomvölgyén vezet keresztül, s a népek, amelyek kiállják, beteszik lábukat az ígéretnek földére. Mi magyarok, akik sok száz év óta tgyebet se teszünk, csak tűrünk, szenvedünk, vérzünk a szabadságért, ha kell, ha reánk kényszerítik a viszonyok: nem riadunk vissza semmi áldozattól, hogy az önként magunkra vállalt szegénységnek, a gazdasági bójtölésnek, sőt a nélkülözésnek sivatagán át eljuthassunk valahára a nemzeti jót tengerpartjához, ahol szemünk előtt csillognak a háttalan nemzeti fejlődésnek hullámai . . . (Hosszas tetszés.)

TÁRCZA.

Winkler János és Scheidel Mária aranylakodalmára.

(Nagy-Enyed, 1851. július 18. — 1901. július 18.)

Irta: Hollósy István.

Zokon ne essék, szólni hogy me,ek,
S föl ne tűnjek, hangom hogyha reszket.
Távol vidék szülőtte állok itt
S szóm felve, kerve szól a szíveteknek:
E koszoruba, mely pompáz köröttem,
Fogadjatok be, ünnepelni jöttem.

Méltóbb, mit ünnepelni érdemes,
Van-e, mint a nyájas családi élet?
Ki nyugtot, enyhet, üdvöt ott keres,
Annak már e föld boldog édené lett!
Ki nem a fényre, de megre vágyott:
Az meg nem unja ezt a szép világot.

Ha volna tán, ki szómat nem hiszi,
Meggzényenti azt két ifju agg itt!
Mint ha mosolygó ősznek idején
Két szép gyümölestelt ág egymásra hajlik:
Úgy látom őket itt magam előtt ma . . .
Elmulodva néznek tűnt napokra.

Milzsám, ki edes, gyöngéd hangokon
Daltál szerelmet, ifjuságot, álmat,
Te, aki ismered, mi az öröm,
És ismered, mi a busongó bánat

S tudod, hogy a boldogság könnyek ára:
Fond koszorud e párnak homlokára!

Fiak s leányok, ép törzs sarja ti,
Viruljatok a végtelen időkig!
Büszkén tekintsen minden honfi-szem
Rátok, mint akik tisztóket betöltik.
S amerre zeng magyar szó búve-bája:
Övezzé nevetek a hír sugára!

Kinek amint tetszik.

Irta: Antonio Ghislanzoni.

A Közérdek részére olaszról fordította: Dr. Szócs Géza.

Akinek van már felesége, ne olvassa el ezt a történetet. Azok a jelenetek, amelyeket le fogok írni, nem érdekelhetik, csak a szerelmes és eljegyzett embereket, akik még olyan helyzetben vannak, hogy elkerülhetik a rájuk váró keserű sorsot. A férjek nem tehetnek egyebet, mint hogy elmélkednek sorsuk felett, és kéri a gondviselést, hogy elnyihse szenvedéseiket és tegye könnyebbekké súlyos láncaikat. Aki pedig egyszer már megszabadult tőlük, az e sorok olvasása után bizonyára nehezen fogja ráadni fejét arra, hogy ismét fölvegye őket.

Cornalbo Valentine kisasszony a menyegzőjét megelőző napon a következő levelet írta barátjának, Bellocchio Klotildhoz:

„Drága barátóm!
Holnap a Szent-Bertalan templomban, számos földi

ember és az égiek jelenléte és gondoskodása mellett, örök hűséget fogok esküdni Montorio Kristófnak, aki kereskedelmi tanácsos és igen-igen gazdag föld- és házbirtokos, több egyetnek elnöke és tiszteletbeli tagja, tűzoltó-parancsnok és a polgári zenekar fő partfogója, takarékpénztári bírálbizottsági tag, stb. stb.

Ezt a házasságot, amint már egyszer írtam velednek (ha jól emlékszem, bár nem mernék rá éppen megesküdni), az én drága jó Carmelinda nagygyónóm hozta létre, aki, igen helyesen, mindig arra intett engemet, hogy többre becsüljem a jó anyagi helyzetben lévő, megkomolyodott, idősebb kerőt azoknál a fiatal legényeknek, akiknek esinos bajszuk és szépen megkötött nyakken-dőjük van ugyan, de aztán egyebük nincs, s akiknek oldala mellett meghalhat az ember az éhségtől, meg az unalomtól is, mert az ilyen bikficek mindent ígérgetnek ugyan, de nem adnak semmit, míg a komoly férfiak, mint például az én Kristófom, egészen mások!

Kristóf nem szép ember ugyan, és nem mondhatnám, hogy megfelelne annak az ideálnak, amely folyton a szemem előtt lebegett gyermek-leányka korom óta, de azt hiszem, hogy mikor azok a bolond eszmegek elpárolognak fejből, amelyek egy komoly uri asszonyhoz nem ille- nek, meg fogom a kellő boldogságot találni az én Kristó- fom oldalán.

Aztán ha látnád a menyasszonyi ajándékokat! Ha meggondolom, mennyi gyönyörű ékszer fog holnap rajtam ragyogni! Hogy fognak az emberek engem csodálni és irigyelni! Óh az én Kristófom valóságos imádatra méltó egy ember. A menyasszonyi ruhám a szabómű- vészetnek valóságos reneke. Le nem tudom írni; nem,

Tisztviselők mozgalma.

Az új országgyűlés kapuján erősebben fog kopogtatni egy kérdés, amely szívemhez különösen közel áll: az állami tisztviselők mozgalmát értem.

Magam is voltam állami tisztviselő s így kétszeresen átérzem a tisztviselők mozgalma belsejének okait. Jól tudom, hogy a magyar tisztviselő, akár állami, akár megyei, akár városi, — de főleg az állami — nem fekszik rózságyon; színéről-színre ismerem nyomasztó helyzetüket; bajaiknak komoly, szinte csontig ható voltát. Enne fogva kötelességemnek tartom megtenni értük mindent, ami csak gyenge erőmtől felik, hogy részem legyen nekem is ügyük diadalában. (Helyeslés.)

Magam az igen tisztelt kormány éppen olyan jól tudja, mint mi, hogy a tisztviselők világában az állapotok milyenek.

Nincs is senki a politikusok között, nincs senki a képviselőházban, de nincs senki az országban, aki ne rokonszenvezne ügyükkel s ne volna kész segíteni őket bajokon.

Hogy mindenki barátja a tisztviselők mozgalma, ez nincs komoly ellensége senki, ez nagy erejük nekik, s a leghatalmasabb biztosítéka ügyük sikerének.

Ha nem a közvéleménynek ez az egyhangú támogatása kötelességgel jár. Azzal a kötelességgel, hogy mozgalmukban a tisztviselők az okos mérséklet határain belül maradjanak, s hogy ne egyszerre, hanem fokozatosan akarják megvalósítani mindazt, ami nekik elérését célul maguk elé tűztek. (Ugy van!)

A tisztviselők a nemzet napzámosai s a keserű nélkülözések iskolájában nőnek fel megis, egymást követő nemzedékeken. Egész életük munkáját, elméjük minden gondolatát, idejük minden percét, lelküknek, leányuknak legjavát az államnak szentelik s megis — ha nem is elnek ezellakban — olyanok ők, mint a szerzetesek: le kell, hogy tegyék az örökös szegénységnek fogadalmát, mielőtt beállnak az állam szolgálatába. (Ugy van!)

Ez mind igaz, ezen segíteni kell. Ezzel szemben csak egy parancsoló tekintet áll: az ország pénzügyi helyzete. A megoldásnak olyannak kell lenni, amely a segítségek módját és mértékét összhangba tudja hozni az ország pénzügyi helyzetével. (Helyeslés.)

A kormány behatóan és meleg szívvel foglalkozik e kérdéssel; aki mást mond, az gonosz dologban törí a fejét; össze akarja vesztetni az állami tisztviselőket az államhatalommal.

Lukács László áll Magyarország pénzügyeinek élén. Fényes pénzügyi képességeihez az a dicsőség fűződik, hogy nehéz és válságos esztendőekben, az európai pénzügyi ezer veszedelme között, a nélkül tartotta fenn az államháztartás egyensúlyát, hogy a polgárok adózó képességét a hűr elpattanásáig tulfeszítette volna. A kormány az egyenes adók reformját tervezi. Az a szándéka, hogy némely adónemeket, amelyek főleg a szegényebb néposztályok vállára nehezednek, teljesen megszüntessen. (Zajos tetszés.)

Az adóteher méltányos és igazságos elosztására törekszik. Szóval a kormány reformja becsületos munka lesz és nem bárszony alarcban jár a dőmeelés. Mi következik ebből? Az, hogy a közterhek tetemes emeléséről ezen kormány alatt le kell mondanunk s így teljesítési képességünk és a megtakarítások határai között kell kielégíteni még az oly jogosult igényeket is, aminő a tisztviselők. (Ugy van!)

Igérni, hitegetni, delibáb módjára az anyagi jólétnek esodáltságos tájait varázsolni az eltikkadt tisztviselők

ezt a ruhát leírni nem lehet, látni kell. Aki nem látta, nem látott semmit.

Aztán az ékszerem! Kedvesem, négy karperecz, amelyek valóságos vagyont érnek! Az egyik kigyó alakú, a másik ibolya-koszoru formájára van készítve, a harmadik és negyedik — nem, ezeket sem írom le, majd meg fogod látni.

Aztán az a remek aranyóra, gyönyörű lánczsal — de nem folytatom tovább. Boldognak érzem magamat, szerelmes tudnék lenni az egész világba!

Férjem azt kívánja (illetőleg csak holnap lesz az, de már ugyis mindegy, hát ferjemnek írom már most), hogy menyegzőnk után elutazzunk Milanóba, s mikor onnan visszatérünk, meglátogatunk Téged is!

Azt hiszem, örülni fogsz boldogságomnak, és ha Te is rászánod magad a férjhezmenetelre (remélem ugyanis, hogy már nem vagy oly bohóan szemérmes, s nem irtózol úgy a férfaktól, mint mikor iskolatársak voltunk), hát Te is olyan férjet választasz majd magadnak, mint aminő az én Kristófom.

Tehát a viszontlátásig! Ölel és csókol szerető barátnőd

Cornalba Valentine,
holnap már Montorioné.

Seregno, 18. október 14-én.

(Folytatása következik.)

káprázó szeme elé: ez könnyű és felelősség nélkül való foglalkozás. Nem kell hozzá egyéb, csak a képzelőerőnek vidám csapongása.

Más a kormány helyzete; hiszen mindent be kell váltania, amit ígér. Más a mi helyzetünk, akik a politikában csak a kivihető, a földönjáró terveket támogatjuk.

Ne engedje a tisztviselőkar, hogy politikai czelokra használják fel jóhiszeműségét és elkeseredését. Ha jogos terepen marad ez a mozgalom, a maga elé tűzött czelokat előbb-utóbb el fogja érni. Én magam is felajánlom e czélra szolgálómat. (Hosszas, élénk tetszés.)

(Vége következik.)

Az állami tisztviselők helyzetének javítása.

Napról napra szaporodik azon felszólalások tömege, melyet az állami tisztviselők helyzetük javítása érdekében tesznek. És mennél többen szólalnak fel, annál inkább kitérnek, hogy kívánásuk nem a képviselőválasztások előtti preszió akar lenni, hanem helyzetük hiú kepenek felmutatása, s egyelőre legalább a kirívó hiányok orvoslása. A tiszti tisztviselők kezdeményezése folytán nyilvánosságra jött nyilatkozatok között a Beszterce-Naszód vármegyei állami tisztviselők memoranduma ragadta meg leginkább figyelmünket, melyet f. hó 14-én Kendeffi Domokos kir. törvényszéki elnök vezetése alatt tartott értekezletben állapítottak meg s amelyet mérsékelt, de teljesen indokolt kívánalmainál fogva méltányolva, egész terjedelmében közlünk.

Az állami tisztviselők országos mozgalmaival való esatlakozást és egy országos tisztviselői kongresszuson való részvételt a Beszterce-Naszód vármegyei állami tisztviselők f. év június 26-án tartott közgyűlésünkön egyhangulag elhatározták, feladatunk immár a kongresszuson megvitatandó kérdések formulázása, helyesebben mindama követelmények szabatos körvonalozása, melyek teljesítésével véleményünk szerint az állami tisztviselők összes viszonyainak rendezése előreláthatóan hosszú időre befejezettek lenne tekintendő.

Az országos mozgalom célja ugyanis nem lehet pusztán csak a fizetés-felemelésre irányozva.

Igaz, legelőször sebünk, hogy annyi ezer kartársunk évi fizetése a létminimumot sem éri el. De vajjon a létminimum, az 1600 kor. biztosítása egymagában orvosolná-e az utolsó negyed század folyamán összehalmozódott minden bajainkat?

Az, hogy összes viszonyaink rendezése haladéktalanul munkába vétessék, első sorban országos érdek és csak azután a mi saját külön érdekünk.

A közel jövőben hatalmi pozíciókat, gazdasági létünket, egész államiságunkat gyökeréig érintő nehéz politikai problémák egész tömege várja megoldását a törvényhozástól. Talán elég csak jogrendszerünk teljes kiépítésére, a közigazgatás államosítására és az adó-reformra utalni.

Évtizedek óta sürgetett nagy kérdés mind a három, de gyakorlati megvalósításuk az állami tisztviselők egyetemének tevékeny, buzgó, ambiciózus, sőt áldozatkész közreműködése nélkül el sem képzelhető, meg sem kísérhető. Arra a kérdésre, hogy ilyen közreműködést várhat-e tőlünk az állam? megfelel a tisztviselői kar — 30 éves szomorú multja és mind mostanáig reménytelen jövője mellett is — soha meg nem rendült kötelességtudása és hazafias érzülete.

De hogy anyagi és intellektuális tekintetben, jelen viszonyaink közt képesek vagyunk, képesek lehetünk-e eredményes közreműködésre? ez olyan kérdés, melyre az államtól és társadalomtól mi várjuk a választ.

A társadalomért annak szíve dobbanása, a sajtó megfelelt.

Amiről mély hálával kell megemlékeznünk, az egész magyar sajtó, egyetlen disszonans accord kivételével, ismételve hangsúlyozza, hogy helyzetünk minden irányban alapos rendezésre és sürgős javításra szorul.

Erre nézve azonban első lépés, hogy minden illetékes tényező teljesen tisztában legyen az áll. tisztviselők jelen helyzetével.

Az életfentartáshoz csak szűkösen elegendő javadalmazás minden vonalon. Családos kartársainknál a gyermekek neveltetésének sokszor keserű gondolatai és ama tudattal súlyosbitva, hogy elhalálozásuk esetén szeretteiket az állandó nyomor és igen sok esetben a teljes elzűllés várja. Birói karunkat kivéve, szolgálati viszonyaink teljes rendezetlensége, ami az önkényt, az elnyomást előbb-utóbb rendszerré teheti. Rendkívül lassu előléptetési viszonyok, melyektől eltérés — amint kormányunknak a protekció ellen ismételve kiadott körrendeletét igazolják — igen sokszor csak jogosultalan protekció esetén történik.

Mind ezek betetőzésül, a birói fegyelmi törvénytől eltekintve, a mult század elejéről, az egyéni és közszabadság kérdései iránt hazánkban legkevésbé fogékony

korszakból való olyan fegyelmi szabályzat, mely a fegyelmi vétségeket sem determinálja s az eljárás során a vád, a vizsgálat, a bizonyítás, a védelem, az ítélet és végrehajtás legfőbb tényezőjévé a fegyelmileg üzöbe vett tisztviselő főnököt teszi.

Bizvást elmondható, hogy a tisztviselői kar zömenél az évek során át szenvedett mellozések és méltatlanságok keserősége, a pályatörés hosszú küzdelmeinek meddősége a munkaképességet izesztő mervben megviselte, a munkakedvet és becsvágyat pedig majdnem a végletekig leszerelte.

Es erre az elcsigázott organismusra vár a közel jövő nagy politikai problémáinak gyakorlati megoldása, a meghozandó fundamentális törvények végrehajtása!

Egy harcoképes, remény, buzgalom és lelkesedéstől áthatott sereg becsvágyának méltó küzdelemben, az élet hajótöröttjeitől várni a zászló diadabra vitelét, talán messze menő utópia, a közérdeket szolgálja tehát az áll. tisztviselői kar, mikor rámutat a bonyodalmak és veszélyek egész láncolatára, mely szükségkép felidéztenék a nagy reformok lehetetlen sorrendben való letesítésével.

Harmáncz négy év, egy emberöltő óta folyik a modern Magyarország megszervezésének nehéz küzdelme. Hogy a hadjárat meg ma sines befejezve, hogy annak útját annyi vesztett csata jelöli, annak magyarázatát a mi helyzetünk adja meg.

Rosszul organizált, hiányosan felszerelt, kiéhezett, csüggedő sereggel a lelkesedést szítani tudó, lángeszű hadvezér meggyerhet egy-egy útközetet, de végeredményében diadalmas hadjáratot még senki sem folytatott.

Első sorban ezért elodázhatlan kérdés a mi helyzetünk gyökeres rendezése.

Es az áll. tisztviselői kar nemcsak önfentartási ösztönét követi, de hazafias kötelességet is teljesít, mikor egy emberként fordul a koronához és a két legfőbb tényező bizalmának letéteményeséhez, a m. kir. kormányhoz, kérve a minősítési, fizetésrendezési és nyugdíjtörvények megfelelő módosítását és a közszolgálati viszonyok egységes rendezését, birói garancziákkal ellátott fegyelmi judikaturával kapcsolatban.

A minősítési törvény (1883. XI.) részirója főként azért szükséges, hogy szabatosan megjelöltessenek mindama hivatali teendők, melyek altisztek által is megfelelő, jó eredményűel volnának elláthatók.

Az altiszti intézmény szélesebb körű szervezéssel a tisztviselői létszám nagy mervű leállítására váltnék lehetővé s az így szükségképpen elerendő jelentékeny megtakarítás a tisztviselők jobb javadalmazásának egyik forrásául szolgálna.

Ezzel egyszersmind az állami alkalmazottak nem csekély része mentesítették a tisztviselői állással járó társadalmi terhektől.

Az 1893. IV. t.-cz. köztudomásulag csak szabályozta az áll. alkalmazottak illetményeit; részben megszüntette a szialtó aránytalanságokat, de egyébként még a létminimumot sem biztosította.

A törvényhozás már 1881-ben 800 frttal szabta meg a tisztviselő megélhetése céljából feltétlenül szükséges legkisebb összeget.

(Folytatása következik.)

Levelezés.

M.-Bükkösön f. hó 13-án lefolyt mulatságról.

Malozsavölgyében, ama erdőkkel borított kis zugban, távol a nagyvárosi zajos élettől, folyt le egy igen kitűnően sikerült multság az odaváló ifjuság lelkes közreműködése mellett folyó hó 13-án.

A jó kedv, mit az ifjuság a tölgyfa-ágakkal körülkerített táncz helyiségben kifejtett, bámulatra méltó volt úgy annyira, hogy tánczközben a különben nagyon is „erélyes cigánybiró“ még szünetet is csak nagy ritkán tarthatott. S talán annak tulajdonítható, hogy az a jó kedv, mi a fiatalságot tánczközben fellekesítette, az öregeket is annyira elragadta, hogy tánczra perdülve csaknem tulszárnyalták a fiatalokat. Bár a lámpák némelyike gyakran kialuva egy-egy szellőfuvalattól, meg-megtárgadta szolgálatát s a decorum növelése érdekében felállított lámpionok is mostohán világítottak, ez mind nem alterálta a fiatalságot folytonos jó kedvükben, minek következtében nem egytel történt meg az is, hogy gyakran összetévesztette a bájos anygalkák arcvonásait s mást kért fel tánczolni, mint akivel tulajdonképpen lejteni óhajtott volna...

Nem kísérlem meg leírni a lefolyt multság minden egyes jelenetét, mivel gyenge erőm úgy sem tudná híven ecsetelni; csak köszönetet akarok mondani rendező társaim nevében a résztvevő közönségnek s ki-mutatni a felülzúzókat s ezzel együtt az összes bevételt.

Különösen ki kell emelnem Mélt. gr. Bethlen Sándor urat, mulatságunknak népszerű vednökét ki ezen tisztességet szíves volt elvállalni és népszerűségével derült jó kedvet előidézni. Köszönetünket fejezzük ki továbbá Szász József és a többi, tisztességüket híven teljesítő uraknak is.

A mulatságon jelen voltak a hölgyek részéről: Szász Ferenczné, Szász Istvánné, Szász Józsefné, Deesy Sándorné (Köszvár), Moore Domokosné, Bartha Mózsné, Vinczi Domokosné, dr. Bignio Belané, Szilágyi Leopoldné, Csontos Istvánné, Zajzon Józsefné, Deak Sándorné, Füzési Gyuláné, Nagy Sándorné, Harmath Sándorné, özv. Nagai Janosné, özv. Szenkoviczné, Pap Lukácsné stb. stb.

Lányok részéről: Deesy Nusika, Mariska, Meszáros Katica (Köszvár), Szász Erzsé, Szilágyi Ilonka, Bartha Ilonka, Vinczi Jolan és Ida, Moore Ilonka, Gavriovics Szidónia, Török Lenke, Peterfy Pirike, Csontos Mariska és Olga, Harmath Margit, Rozsnyai Margit, Pap Katica, Mariska, Lenke és Rózsika, Benkő Rózsika, Nagy Anna és Lenke, Pal Mariska stb. stb.

Felújítottak: gr. Bethlen Sándor 18 kor., Szász József 6 kor., Szász I. 6 kor., dr. Peterfy István 3 kor., Deak Sándor 2 kor., Csontos L. né 2 kor., Harmath I. 2 kor., Tolokan J. 2 kor., Bartha Mózse 1 kor., dr. Bignio Bela 1 kor., Vinczi Domokos 1 kor., Allesz András 1 kor., Moore Domokos 1 koronát. Összes bevétel volt 216 korona. Kiadás 18 korona. Maradt összesen a könyvtár javára 36 korona.

A mulatságnak csak a hajnali órákban lett vége s bár a kocsi már előállottak, a fiatalok még akkor is hevesen jártak, midőn a „feketék” lelkük egész művészetével rendezték a Rákóczi-indulót.

Bartha Ferencz.

Vegyes hírek.

— **Károly főherceg** ö Fensége, Ottó főhg. ö Fensége fia jövendőbeli trónörökösünk, folyó hó 13-án gr. Wallis és Huszár kísérelével Tövisre érkezett, ahol gr. Majláth püspök megbízásából Csató Ferencz tövisi plebanos fogadta, felajánlva püspök ö Méltósága kocsiját, melyen a főherceg Gyulafehérvárra utazott és a püspök ö Méltósága kedvesen fogadott vendége volt. Miután Gyulafehérvár nevezetességeit megismerelte, Nagy-Szebenbe utazott.

— **Dr. Werner Gyula** országgyűlési képviselő pár hétre Karlsbadba utazott fürdő-használatra.

— **Köszönetnyilvánítás.** A balászfalvi állami iskola gondnoksága a lefolyt tanévben az állami iskolába járó szegénysorsú tanulók között 300 korona ára ruházatot osztott szét és ezért a nagyméltósága m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur a gondnokságnak halás köszönetét nyilvánította.

— **Aranylakodalom.** Id. Winkler János és neje szül. Scheidel Mária aranylakodalmanak ünnepe f. hó 22-én folyt le. Az ünnepség fél 6 órakor vette kezdetét a róm. kath. templomban, hol is Deli Ödön házfőnök megáldotta egyháziilag s azután szép beszédet intézett a melyen meghatótt párhoz. A szíves üdvözlések fogadása után a lakodalmi közönség a sétatéri felelt tánc helyiségbe vonult. Ott egy kedves kis műsoros estélyvel vette kezdetét az ünnepség. Hollós István által ez alkalomra írt Prologot szavalta el Straub Tinike meglepő szépen. Utána Winkler Lia, ez a kis művésznő, igazi tehetséggel adta elő a „Bakfis” ez. monologot. Elénk érdeklődés között lépett Lázár Málcsi, a budapesti zene- és énekkonzervatorium nagyreményű tagja, a kis színpadra, gyönyörű énekével zajos tapsokat aratva. Szintoly tetszésben részesültek a „Virágfakadás” kedves szereplői, a Hegedüs-család gyermekei is. Ezután fényes vacsora következett, megpendült a jó kedv és a pezsgő mellett kezdetét vette a köszöntők sora, amelyet az egybesereglett unokák körében a kis Winkler Cica kezdett meg, édes hangon szólva a nagyszülőkhöz, s folytatták sorban a kis Hegedüs Jolan és Bodolla Bella. Tösztot mondtok: ifj. Winkler János a szülékre, Cirner J. József egy szép ezüst serleg átnyújtásával volt főnökére és neje, dr. Winkler Albert a vendégekre, Szilágyi Farkas, Hegedüs Gyula, Török Bertalan képviselő az ünneplő pár gyermekeire és unokáira, Szabó Sámuel, Fogarasi Albert özv. Kovrig Tivadarnéra, és Szász József. Vacsora után a fiatalok táncra perdeltek és kivilágos viradtig folyt a jó kedv és pezsgő. E szép ünnepélyre a mult számunkban említett családtagokon kívül hivatalosak voltak: Zeyk Dániel főispán, Szilágyi Farkas és neje, Török Bertalan és neje, Deli Ödön, Cirner József és családja, Tóth Miklós és családja, Korbuly Bálint és neje, Szabó Sámuel és családja, Fogarasi Albert, Krismanits Vilmos és neje, Reinbold Olivér, dr. Magyar Károly és neje, Vadady Gergely, dr. Varró László, Müller Mihály, Folyovich Sándor, Albert Iván, Ungerpek Miklós és családja,

Böjtbe Zsigmond, Papp János és neje, Lázár István, Cövek Jenő, Winkler József, Hollós István és neje, Lázár Károly és neje, Sándor Jenő és neje, Straub János, Scheidel József, Uray László, Müller Zoltán, dr. Müller Jenő, özv. Lázár Karolyne és családja, özv. dr. Kovács Odönne és Gyuláné családjaikkal, Straub Karolyne.

— **Árvíz okozta kár.** Az özönvízre emlékeztető sok eső a rendezetlen és hordalekos medrű borsbocsárdi, királypataki és krakkói patakokat mindegyre felduzzasztván, az ezek vízgyűjtőjébe eső térségen átvonuló hegyaljai törvényhatósági utvonalon a tarló, kapás gabonában, de különösen a magyarigényi, bocsárdi, krakkói és vajdasi határok összességében fekvő nagy kiterjedésű és értékes rétek fűhözadékaiban érzékeny karokat okozott. Legujabban a vasárnapi, július 21-iki, jégesővel vegyes rettenetes zápor dagasztotta ki medréről az említett patakokat. Ezen, egy pár év óta türethetetlen módon rakonezetlankodó medrek rendezése és Vajdasd község mellett az ugynevezett „gáldi patak”-ba való vezetés már rövid idő kérdése csak: ugyanis ezen medrrendezés szoros összefüggésben levevő a „gáldi patak” Alsó-Gáld községen alóli rendezésével, ennek értesülésünk szerint, a jövő évig való bekövetkezőig az ebből felsorolt patakoknak medrrendezési munkálatait elődartzattak amikor is nemcsak az érdekelt gazdaközönség lesz megvédve a további karosításoktól, de a munkás-osztály is ezen hatalmas munkálatoknál hosszabb időn át bő keresetforráshoz fog jutni.

— **Öngyilkosság.** Butirisk Tódor intregaldi lakos a letért folytatott nehéz küzdelemben kifáradva, nyomorult viskója padlisan felakasztotta magát. Tettének elkövetése előtt emlegette, hogy munkaképtelensége miatt, elhagyatottságában, az éhhalál vár rá.

— **Felhőszakadás, villámcsapás áldozata.** A f. évi jul. 21-iki nagy zivatar alkalmával, mely jéggel egyenesen Táté felől Sárd irányában húzódtott és utközben a kukoriczasokat, de különösen a sárdi „Tarlózer” nevű szőlő-hegyet éktelenül elverte, Maros-Szent-Imre község határára a villám odaváló Oara Juont agyonsújtotta.

— **Csicsó-Holdvilágon** július hó 28-án, Dánku Bazil gör. kath. lelkész kertjében, nyári mulatság lesz, melynek tiszta jövedelme a helyi gör. kath. és ág. ev. iskolák czéljára fordittatik. Kedvezőtlen idő esetén a táncvizigalom az ág. ev. iskola termében lesz megtartva.

— **Elveszett gyermek.** Gáldtői Igián Aniszie 3 éves fiacskája f. évi július hó 17-én nyomtalanul eltűnt. Valószínű, hogy a szülei hához közel eső és a Marosba vezető mely malomárokba esvén, belefut és a víz elsodorta.

— **Árlejtések.** A gyulafehérvári kir. törvényszék és az abrudbányai, balászfalvi, gyulafehérvári, marosújvári és nagyenyedi kir. járásbíróóságok, valamint a gyulafehérvári kir. ügyészség hiv. helyiségei és annak felügyelete alatt álló központi, ugyszintén az előbb megnevezett s a vizaknai kir. járásbíróóságok fogházhelyiségei fűtésére a jövő 1902-ik évben szükséges tüzfűtő szállításiának biztosítása czéljából folyó év augusztus 21-ik napján délelőtti 9 órakor és ugyanezen napon 10 órakor a könyvkötői munkákra is az elnöki irodában szóbeli árverés fog tartatni, mely napon az érdeklődők azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az árlejtés megkezdésekor 100 korona bnatpénz létéendő. Az árlejtési feltételek a kir. törvényszéki irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Közgazdaság.

Gyapjuüzlet.

Az elmúlt héten megtartott aukeziok lefolyását és eredményét összefoglalva, első sorban utalnunk kell az általános helyzetre, melybe ezen árverések estek. E helyzet a képzeltet legrosszabb volt; az árhanatlás, mely — dacára annak, hogy a termelés és fogyasztás közötti viszonyból nem magyarázható — a világpiacra és tehát nálunk is immár másfél év óta szüntelenül tart, oly magasfoku bizalmatlanságot gerjesztett, hogy sem gyáros, sem kereskedő készletek beszerzésére vállalkozni nem merészel. Mindehhez járult még az aukeziókat megelőző héten beállott leipzigi nagy bankválság, mely németországi vevőink egyik részét teljesen távol tartotta, másik részét pedig üzleti szándékában és képességében megakasztotta.

A vevő közönség tehát ezuttal a rendesen kisebb volt, de a szokott elemekből alakult. Zömét az osztrák és magyar katonaposztó-szállítók alkották, a többi résztvevő pedig osztrák gyáros és német kereskedő volt.

Ily körülmények között persze élénk hangulatot és nagyobb szabású forgalmat várni nem igen lehetett és

még aránylag szép eredménynek kell betudnom az eladott mennyiséget és az elért árakat.

A katonai szállítók — bár az idén nagy szükséglet fedezésére utalva nem levet, de készleteikből teljesen kifogyva és így elég jó vetelkedéssel jelentek meg — az első két napon elenken részt is vettek a versenyben, de a harmadik napon csaknem teljesen visszavonultak.

Veteleikben fosulyt fektettek az usztatott és jól kezelt közepminőségű uradalmi tetelekre, melyekért a legmagasabb árakat fizettek, gyakran a rendes napi árnál jóval nagyobbat. Azonban a többi vevő is ezen tetelekre fordította figyelmét, úgy, hogy minden egyéb fajták, de sőt a jó közepminőségűek is, ha rosszul voltak kezelve, aránytalanul elhanyagoltattak. Ilyképpen az alárendeltebb fajták, a jó közepminőségű alatt mozgó és kis termelőkötől eredő fesűs gyapjuk csak csekély részben, áldozatokkal és nagynehezen keltek el, míg a még ezeknél is durvább fajták: a bácskai, a cigaja és raczka gyapjura ajánlat egyáltalán nem tevődött.

A magas finomságú merinó gyapjuknak az aránylag csekély mennyben súlyedat ar-alap dacára is jó keletjük volt, és csak a tavalyról visszamaradt tetelek nem találtak vevőre. Ami eladódott, részint kalapgyártási czélokra ment Németországba, részint pedig szokott vendéltetésre nyeri Franciaországba.

A legelhanyagoltabb volt azonban ezuttal a szennyes gyapjuk minden minősége és fajtája. Csakis a legkifogástalanabbul kezelt elsőrendű uradalmi tetelek találtak vevőre és ezek is nagobbreszt csak oly alacsony árakon, melyek a hasonminőségű usztatott gyapjuk ár-alapján jóval alul esnek.

Igaz, hogy ezen jelenség nem ered kizárólag az üzlet mostani helyzetéből; ezen helyzet csak kidomborította a szennyes gyapjuk elhanyagoltóságát, mely már régen mutatkozott ugyan, de a megelőző kedvező conjunkturákban érvényesülni nem bírt. Most azonban, midőn a külföld vevőként nem szerepelt, kitűnt, hogy a termelt szennyes gyapju jóval felülmulja azon mennyiséget, melyet a mosatásra berendezett belföldi posztógyárak fogyasztani képesek. Ehhez járul még, hogy a szennyes gyapjuk legnagyobb része oly rossz conditóban kerül piacra, mely hosszabb ideig való raktározást kizárja, úgy, hogy a spekuláns nem veheti és a gyáros is csak annyit vásárolhat belőle, amennyit rövid időn belül felmosni képes.

Áttérve az árak alakulására, legkevésbé szenvedtek a háton mosott magas finomságú merinó gyapjuk, melyeknél a csökkenés ritka esetben mulja felül a 10%-ot. Már a közepminomságú gyapjuknál, szövet és fesűsöknél egyaránt 20-25%-ot tesz ki a csökkenés. Ezen fajtáknál legszembetűlőbb ama nagy eltérés, melyre már előbb utaltunk, a gondos tenyésztés és kezelésben részesülő uradalmi gyapju és a finomságra nézve egyenrangú, de tenyésztésben és kezelésben elhanyagolt termék között. Ezen eltérés sok esetben a 10%-ot is meghaladta.

Leginkább megsínylették a kedvezőtlen conjuncturát a durva minőségek, mint a bácskai gyapjuk és cigaja. Ezen fajtáknál már a statisztikai helyzet is beleszólt, mert a tengerentúli termelés, hol a merinó birkák nagy részét a husjuh váltotta fel, óriási mennyiséget hoz belőlük a piacra.

Az aukezióra került 17,324 zsák összmenyiségből elkel 8679 zsák és az egyes minőségeikért a következő árakat fizették:

Háton mosott merinókért 330 kor.-tól 560 kor.-ig, háton mosott közepfinom szövetgyapjukért 306 kor.-tól 330 kor.-ig, háton mosott közepminőségű szövetgyapjukért 280 kor.-tól 305 kor.-ig, háton mosott közepfinom fesűsgyapjukért 234 kor.-tól 268 kor.-ig, háton mosott közepminőségű fesűsgyapjukért 174 kor.-tól 233 kor.-ig. Szennyes merinókért 80 kor.-tól 130 kor.-ig, szennyes közepfinom szövetgyapjukért 102 kor.-tól 114 kor.-ig, szennyes közepminőségű szövetgyapjukért 78 kor.-tól 101 kor.-ig, szennyes közepfinom fesűsgyapjukért 104 kor.-tól 122 kor.-ig, szennyes közepminőségű fesűsgyapjukért 75 kor.-tól 103 koronáig. Az árak 100 kilogrammonként értendők.

A legközelebbi aukezió f. év szeptember hó 18-án kezdődik.

Szerkesztői üzenet.

T. G. Szívesen üdvözljük és kérjük további munkásságát. Van ott azon a vidéken elég sanalmi való baj, visszás helyzet, amit helyrehozni s e végből megismertetni szükséges, — de van örvedetes körülmény is, amit egy kis kellemes ellentétül fel kell említeni már csak jó példaadás kedvéért is!

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában

Pénzhitelt

s.erez ingatlanok-, házak- és birtokokra 2-ik és 3-ik helyen is, továbbá convertalásokat és minden pénzügyi transzaktiót jutányosan és discretio mellett teljesít **minden előleges költség nélkül**

DÉNES LIPÓT

bank és forgalmi irodája 2-2
BUDAPEST, VI. ker., Terező-körut 18.
Közvetítők kizárva. — Válaszbélyeg kéretik.

Sz. 2354/1901.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

A balászfalvi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Koth és társa megyési kereskedő cég végrehajtónak Jánza Konstantin balászfalvi lakos végrehajtást szenvedő elleni 340 kor. s. járuléki iránti végrehajtás ügyében a Balászfalva város 1-ső rész 106 sz. telekjegyzőkönyvében foglalt A + 3. rend 256 1., 256 2., 257 1. hrsz. épületes beltelekére 1335 korona megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1901. évi augusztus hó 13-án d. e. 10 órakor a balászfalvi telekkönyvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is el fognak adni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10 % át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Balászfalván, 1901. évi június hó 28-án.

Enyedy Lajos,
kir. ii. táblai bíró.

3540 1-1

Sz. 2738—1901.
tkvi.

Hirdetmény.

Balászfalva város telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579 sz. szabályrendeletre képest átalakították, s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX. t.-cz., az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. és az 1891. évi XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cz. e cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatban fogantatosították.

E czézből az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás **Balászfalva városában a község házában 1901. évi szeptember hó 4-én** fog kezdődni.

Felhívtnak emélfogva összes érdekeltek, hogy:

1. A hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg, és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, akik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívannak tenni, a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutatásuk be.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886. évi XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7., és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda törekedjenek, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik, és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezményektől is elesnek.

4. Azoknak, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy egyéb már megszünt jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.
Balászfalván, 1901. évi július hó 9-én.

Csiszér Sándor,
kir. aljársbíró.

3539 2-3

Sz. 2733/1901.
tkvi.

Hirdetmény.

Balászfalva falu község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendeletre képest átalakították, s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX. t.-cz., az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. és az 1891. évi XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. törvényekben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatban fogantatosították.

E czézből az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás **Balászfalva falu községben 1901. évi augusztus hó 19-én** fog kezdődni.

Felhívtnak emélfogva összes érdekeltek, hogy:

1. A hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, akik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívannak tenni, a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutatásuk be.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szöval ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat

ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek.

4. Azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.
Balászfalván, 1901. évi július hó 6-án.

Csiszér Sándor,
kir. aljársbíró.

3536 3-3

Sz. 1755—1901.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

A balászfalvi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bruckmann Sámuel gyulafehérvári lakos végrehajtónak Bernát Herman túri lakos végrehajtást szenvedő elleni 600 kor. s. jár. iránti végrehajtás ügyében a túri 23. számú telekjegyzőkönyvében foglalt A + 2. rend 42 2., 43. hrsz. beltelek törhaszonélvezeti és épülettulajdonosi jogára 1200 korona megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1901. évi augusztus hó 22-én d. e. 10 órakor Túr község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is el fog adni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Balászfalván, 1901. május hó 19-én.

Enyedi Lajos,
kir. ii. táblai bíró.

3543 1-1

Hirdetéseket

felvesz lapunk kiadóhivatala.

Zamatos Cuba-kávé fél kiló 70 krtól kezdve kapható!

Tisztelettel tudatom, hogy 32 éves üzletemet

— főtéri saját házamba költöttem át, —

a megyei híddal átellenben, — hol is szép tiszta, kényelmes, világos és kellő nagy helyiségben vannak, nagy részben újonnan érkezett cikkeim minden kiválómnak megfelelőleg berendezve és így a gyors kiszolgálás biztosítva van. Mivel pedig a nagy házbért nem kell az árakra számítanom, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az összes árukat jutányosabban árusíthatom el. Tisztelt vevőimet — kiknek 32 éves szíves partifogásukat a legalázatosabban megköszönöm — kérem ezen jóságos támogatásukkal új üzletemet is megajándékozni.

Az új üzlet május hó 6-án nyílt meg

Egyben bátorodom tudatni, hogy mindenkinek, ki üzletemet becses látogatásával megtisztelni sziveskedik, vásárlásához kellemes ajándékot fogok mellékelni.

Szíves köszönetemet ismételve, becses látogatásukat kérve, maradok

teljes tisztelettel:

BISZTRITSÁNY LAJOS.

Aussiggi legerősebb rézgáicz és permetező-gépek, beocsini román- és portland-czement leszállított áron szintén kaphatók.

Egy Wertheim pénzes-szekrény íróasztallal olesó áron eladó.

3312 31-52

Bármily cikkre megrendelést elfogadok és gyorsan megszerzek.

A múlt évben oly jónak bizonyult gyémánt aczel-kaszák (jótállás mellett) már megérkeztek

Nickel- és alpacca-kenalakok leszállított áron ajánlok.